

Фриулитъ внасятъ 20 милиона! а тия отъ Съединенитѣ Щати — около 150).

Тамъ гдѣто италианскитѣ емигранти сж много и образуватъ масови колонии, послѣднитѣ съдѣйствуватъ на италианския износъ, давайки по тоя начинъ единъ по-голълъ импулсъ на италианския трафикъ съ чуждитѣ страни.

Но растящото число на италианскитѣ емигранти днесъ прѣвишава почти двойно годишното число съ което се увеличава италианското население (около 300000 родени*).

Погледнато отъ тая страна, емиграцията се обръща въ зло, особено въ Южна Италия, гдѣто безлюдяването на градове и села я лишава отъ земледѣлие и занаятчийство. Надниците сравнително сж се увеличили, но поради липса на капитали, собственицитѣ сж принудени да напустнатъ земитѣ си, а жителитѣ — да намалятъ разносцитѣ си — отгдѣто и по-малка производителностъ, а по-голъма мизерия.

Емиграцията отвлича още най-способнитѣ за работа (мжжки и възрастни), като оставя женитѣ, старитѣ, неджгавитѣ и дѣцата — именно не производителнитѣ.

Увеличаването и гжстотата на италианското население, длѣжими на голѣмия излишекъ отъ родени върху умрѣли, не сж въ прогресивно отношение ~~сѣ~~ източниците на страната, особено съ тия на земледѣлието и

*) Почти въ всички европейски страни излишека на роденитѣ върху умрѣлитѣ прѣвишава емиграционнитѣ имъ загуби. Въ Италия естественното увеличаване на населението до 1904 г. е било по-голъмо отъ емиграционнитѣ ѝ загуби, но за годинитѣ 1905, 1906 и 1907 настана обратното явление: емиграцията за страни вънъ отъ Европа (13.67 на 1000 жители въ 1905, 15.60 въ 1906 и 12.68 въ 1907 год.) е прѣвишила излишека на роденитѣ върху умрѣлитѣ (10.54 въ 1905, 11.15 въ 1906 и 10.70 въ 1907). За сжшитѣ години, числото на върналитѣ се въ Италия отговаря приблизително на половината отъ това на емигририлитѣ. (ср. Bollettino dell'Emigrazione, 1909 № 9, p. 40—41).